

[Albrechtsen]

sammen, for ellers er det ikke seriøst at diskutere, hvad det egentlig er, Fremskridtspartiet vil.

Sidst jeg spurgte fru Pia Kjærsgaard, fik jeg en henvisning til, at man engang i arilds tid havde stillet 6.000 ændringsforslag, eller var det kun 1.000 ændringsforslag, til et finanslovsforslag, og dem kunne jeg sætte mig til at læse. Men jeg synes ikke rigtig, det er tilfredsstillende.

Så vil jeg godt kommentere en enkelt detalje i noget af det, som skatteministeren og de borgerlige ordførere var enige i, og det drejer sig om det udvalg, som skatteministeren nu flere gange har bebudet snart kommer med et udspil. Jeg ved såmænd ikke, om vi skal håbe eller frygte det, men skatteministrens holdning var nok lidt mere principfast i dag, end den tidligere har været. Derimod var den konservative ordfører underlig ulden, og hr. Bernhard Baunsgaard begyndte også at snakke om, at visse afgifter kunne man måske godt begynde at kigge på, de skulle harmoniseres og sådan noget.

Når man lægger hr. Bernhard Baunsgaards og den konservative ordførers udtalelser sammen, kan man jo godt frygte, at det er noget i den retning, der også vil komme ud af det udvalgsarbejde, som skatteministeren har under forberedelse i øjeblikket. Så når det kommer til stykket, er man måske ikke helt så principfast over for Fremskridtspartiet, som skatteministeren gerne umiddelbart vil lyde, fordi det nu var Fremskridtspartiet, der kom med et forslag.

Jeg synes, det er meget ubehageligt, hvis det virkelig forholder sig sådan, og især er det ubehageligt i en situation, hvor EF fører sig frem med trusler om f.eks. denne bilafgiftsretssag med de mest fantastiske argumenter, rent politiske argumenter. De vil føre retssag med, at de synes, at der er nogle danske afgifter, der er urimelige. Jeg har endda hørt det argument, at det skulle være, fordi der er nogle bilfabrikanter, der mener, at de bliver generet, og så er de gået til EF og har fået prakket EF den idé på med at lave en retssag mod Danmark.

Og over for den slags fremstød fra EF-side mener jeg det er meget uheldigt og meget farligt, hvis man rækker Fremskridtspartiet så meget som en lillefingernegl i en sag som den, og det skulle hr. Bernhard Baunsgaard og de Konservative ikke gøre. Jeg synes

tværtimod, de skulle stramme kursen op og sige klart til EF, at sådan bliver det ikke.

Og så lige til allersidst til fru Bente Nielsen: VS har fremsat et konkret forslag til løsning af grænsehandelsproblemet, når fru Bente Nielsen nu efterlyser det.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

VS-ordføreren forsøger at gentage den diskussion, han forsøgte at rejse, dengang vi havde diskussionen i forbindelse med hovsaforslaget i december måned. Jeg kan gentage nøjagtig det samme, som jeg sagde dengang: jeg ønsker at undersøge, om vi ikke kan foretage en omlægning af afgifterne på biler. Jeg tænker her på, om en omlægning fra benzinafgift til årlig afgift ikke vil tage luften ud af disse indkøbsrejser. Det er den slags, jeg tænker på.

Jeg tror ikke på, at vi kan undvære én eneste milliard af de 45 mia. kr., men vi kan jo lægge det over på noget andet. Hvis hr. Albrechtsen ikke kan forstå det, efter at jeg har sagt det her, så er der nok ikke grund til, at jeg trækker denne debat længere ud, for så er det, fordi han ikke vil forstå det. Der skal penge til at drive en velfærdsstat, der skal afgifter til at drive velfærdsstaten, men vi skal forsøge at lægge afgifterne om, så der ikke er et godt incitament for den danske borger til at rejse derned. Det er det, jeg går og leder efter.

Albrechtsen (VS):

Jeg kan ikke forstå, at hr. Bernhard Baunsgaard ikke kan se, at det er utrolig farligt. (*Bernhard Baunsgaard*: Så må du leve med det!). Ja undskyld, men det kunne også være, at befolkningen og det øvrige Folketing havde interesse i hr. Bernhard Baunsgaards standpunkter; han har jo dog en vis indflydelse, må man sige, på dansk politik.

Derfor kan jeg ikke forstå, hr. Bernhard Baunsgaard, hvordan det kan være, at man tør stille sig op og begynde at stille EF i udsigt, at der netop på bilafgiftsområdet, hvor de truer Danmark med en retssag på det mest fantastiske politiske grundlag, kan ske ændringer. Tænk, hvis denne debat f.eks. studeres af repræsentanter for EF-Kommissionen – det kunne man jo godt gå ud fra sker